

تحلیل بهره وری و تخصیص بهینه عوامل تولید در صنعت طیور ایران

(مطالعه موردی شهرستان تبریز)

* قادر دشتی - ** سعید یزدانی

چکیده:

رشد فراینده جمعیت جهان بویژه در کشورهای جهان سوم از طرفی و محدودیت منابع تولید فرآوردهای غذایی از طرف دیگر ضرورت و اهمیت بذل توجه بیشتر به رشد بهره وری عوامل تولید در فرایند توسعه را بیش از پیش نمایان ساخته و در بسیاری از کشورها شکل عملی به خود گرفته است. کشور ایران با داشتن حدود ۱۰۰ میلیون واحد دامی و حدود ۱۸ هزار واحد مرغداری از زمینه بسیار مستعد و مناسب برای رشد و توسعه بویژه از بعد کشاورزی برخوردار است لیکن در طی سالیان متصادی به دلیل وجود نارسانی‌های متعدد از رسیدن به هدف توسعه بازمانده است. پژوهش‌های اقتصادی در زمینه تحلیل بهره وری عوامل مؤثر در تولید گوشت مرغ واستفاده بهینه از منابع موجود و در دسترس و در نهایت شناخت تنگناها و نارسانی‌های مربوطه در زمانی که پیوستن ایران به گات مطرح است ضروری می‌نماید.

تحقیق حاضر کوششی است در این راستا که با هدف بررسی و تحلیل بهره وری و تخصیص بهینه عوامل تولید در واحدهای مرغداری گوشتی به اجرا درآمده است. بدین منظور از اطلاعات و داده‌های جمع‌آوری شده از مرغداری‌های گوشتی شهرستان تبریز (زمستان ۷۳) بهره گرفته شد. با استفاده از داده‌های مذکور با گزینش و برآورد مناسب ترین تابع تولید ضمن شناسایی عوامل مؤثر بر تولید به محاسبه بهره وری جزئی نهاده ها و نیز ارزش بهره وری آنها پرداخته شده، سپس مسئله تخصیص یا عدم تخصیص بهینه عوامل (کارایی تخصیصی) مورد بحث قرار گرفته است. همچنین برای داشتن تصویری واقع بینانه از عملکرد واحدهای مورد مطالعه بهره وری کل عوامل تولید (TFP) اندازه گیری شده است. مزیت استفاده از بهره وری کل، ملعوظ داشتن اثرات متقابل و جایگزینی بین عوامل و برخورداری از درجه اطمینان بیشتر بواسطه حضور تمامی نهاده های مربوط در محاسبه آن می‌باشد. در خاتمه با تفکیک واحدهای تولیدی از نظر ظرفیت پرورش مرغ مستله اقتصاد مقیاس و تحلیل صرفه جویی های ناشی از مقیاس و معاقب آن بهره وری جزئی و کلی عوامل و نیز تخصیص بهینه آنها در هر گروه مورد بحث و بررسی واقع گردیده است.